

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

De foedere Alexandreo

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

τα ἢ μάλλον ἀρεστὸν ἄλλ' ὑπομένειν αὐτῶν νυκτὶ δ' ἔξε-
 τασ μὴ καὶ τοιοῦτον περὶ τοῦ μόνου ὑμῶν ἔχειν ἀπὸ τῆς
 ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρεστῶν. εἴην συμβεβηκέναι τοῖς ἀληθέσδερα πε-
 ρὶ τῆς δικαίως ἀποφαινομένων ἵνα ἢ ἐκόντες ἀδικήματα
 ἀνέχοντο καὶ αὐτὸ τὸ χαρίζεσθαι τὰ ἀδικουμένων ἀπορρο-
 μένοι ἀπὸ πλάσσει ποιήσασθαι τὸ δίκαιον, ἀεικλήτως, ὡρὸς
 ἀπαντὰς χρεῖσται τὰ συμφέροντα, μικρὰ μέλαθροντες δ' ἑ-
 σπὴν ἢ τῆς σωθῆναι, ὅτι τῆς ὀρκων σκοπεύμενοι τῆς ἀπὸ
 τῆς κοινῆς εἰρήνης, ἔξωθεν ἰδεῖν ἢ δὴ, τίνες εἰσὶν οἱ ἀπορρο-
 κότες. ὡς ἢ ἀπὸ τῆς μεγάλων σωτόμως διδάξω. εἰ δὴ τις
 ἐροσῆσθαι ὑμῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶν, ὅτι τῆς ἀπὸ
 ἀνακατήσσει, ἵπποτ' ἀπὸ οἰων πάντες, εἰ περ ἀνακατῶν
 ἀπὸ εἰσὶν καὶ τῆς νυκτὸς ἡμέρας οἱ περὶ στρατῶν καὶ εἰ τις ἐ-
 βιάζετο κατὰ τὴν αὐτοῦ δὲ ὑπὲρ ἀρπάσσειν αὐτῶν τὰ
 ὅπλα, πᾶσι τὰ κίνδυνον ὑπομένειν ἀπὸ τῆς παρὰ δὲ ἑαυτοῦ
 πεισθέντας, γὰρ δουλεύειν αὐτῆς τῆς ἀργυροπῆτων καὶ τοσού-
 τω μάλλον, ὅσω τῆς οἰκίτης, εἰ δὲ αὐτῶν ἀδικουμένων
 τοῖς ἢ τυραννῶν, ἀπὸ τῆς ἐστὶν ὁρᾶν ἀπολλυμένων ἀ-
 μαρτῶν, ἢ ὑβριζομένων εἰς πᾶσιν καὶ γυναικῶν. ὡς τῶν
 ὀρκων τίνων ὅτι τῶν σωθῆναι τὰς ἐν τῆ κοινῇ εἰρήνῃ γε-
 γραμμένας, ἀλέξανδρος εἰς μέσσων κατὰ τὴν τοῖς
 φιλιάδου πᾶσιν, ὅτι τῶν τυραννῶν. ἀρεστῶν τῶν δι-
 καίως, ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῶν αὐτῶν ἢ τῶν τυραννῶν, βρα-
 χύ φροσῆσθαι ὑμῶν, καὶ τῶν κοινῆς ὁμολογίας, ὅτι δὲ δὴ, εἰ
 μὴ περ ὑμῶν ταῦτα βιάζετο, μάστιγι ἀνακατήσσει καὶ
 φυλάσσει τοῖς ὀρκων εἰδὲ ἐπέσσει που γέρονε τῶν
 τοῖς ὀρκων. ὡρὸς ὑμῶν ἔχειν, καὶ τοῖς ὀρκων, μὴ φυλά-
 σσει. καὶ ἡμῶν μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀδικουμένων ἐν ταυτοῖς ἡ-
 μένεσθαι τοῖς ὀρκων τοῖς δ' αὐτοῖς οὕτως ἀδικουμένων ἀντη-
 κόσσει, κατὰ τὴν ταύτην τῶν ὄρκων, ἀλλ' οὐκ οἶον τῆ
 ταυτῆ οὕτως ἔχειν, εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀδικουμένων χρεῖσται. ὅτι
 ἐπὶ φροσῆσθαι τῶν ὀρκων τῶν σωθῆναι, πολέμιον εἶναι, ὅτι
 εἶνα, ἀπὸ ἀλέξανδρος, ποιῆσαι, ἀπασιν τοῖς τῶν εἰρήνης καὶ
 νωνῶν, καὶ τῶν χρόναι αὐτῶν, καὶ στρατῶν ἐπὶ αὐτῶν ἀπαντῶν,
 ἔκκειν ἐὰν ποιῶν τὰ συγκείμενα, πολέμιον χρεῖσθαι τῶν
 κατὰ τὴν π. ἀλλὰ γὰρ εἰ ποῖεν αὐτῶν οἱ τυραννῶν, ὅτι
 ὡρὸν τῶν σωθῆναι, ἔπεισεν μέσσων οἱ
 φιλιάδου πᾶσιν, διὸ καὶ κατὰ τὴν τὸν ἀλέξανδρον αὐτοῖς.
 ἀλλὰ κατὰ τὴν ὄρκων ὁ λόγος τοῖς μὴ ἐν λέσσει τυραννῶν
 οἶον ὄρκα ἀπίσθαι καὶ ἐρεσσει ἀδικουμένων, ὡς ἀδικουμένων ὄρκα
 τῶν πολιτῶν, τοῖς ἀπὸ τῶν ὀρκων τυραννῶν
 ἐν ἢ μέσσων μὴ εἰσὶν ὄρκα ἀφ' ἑαυτοῦ. τῶν ἀπὸ τῶν
 ὑπαρχούσων. ἐπειτα καὶ ὅτι τῶν σωθῆναι οὕτως ἐν ἀρ-
 χῆ, ἐλδοθῆναι εἶναι καὶ αὐτονόμοις τοῖς ἑλλήνας. διὸ, καὶ
 πᾶσιν ἐπὶ ἀρπάσσειν, ἢ τῶν μὴ τῶν σωθῆναι τὸ αὐτο-
 νόμοις εἶναι καὶ ἐλδοθῆναι τῶν εἰς δουλείαν ἀρῶν, μὴ οἰ-
 σθαι τὰ ἐναντία τῶν κοινῆς ὁμολογίας ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι
 καὶ ἀνακατῶν ὅτι ἡμῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶν, εἰ περ τοῖς
 ὀρκων, καὶ τῶν σωθῆναι ἐμμενῶν, καὶ τῶν δίκαια ποιῶ-
 μῶν, ἐπὶ ἢ ὑμῶν παρὰ τῶν ὀρκων, κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν, λα-
 βῆσθαι τὰ ὅπλα, στρατῶν ἐπὶ τοῖς παρὰ τῶν ὀρκων, καὶ τῶν
 ὀρκων μὴ ἢ νομίζετε τῶν μὴ κατὰ τὴν ἰσχύειν, καὶ ἀπὸ
 τῶν δίκαια τὸ συμφέρον ἀρεστῶν νυκτὶ δὲ ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ
 δίκαιον ἄμα καὶ ἐκατέρωθεν καὶ τὸ συμφέρον σωθῆναι
 καὶ ἄλλων ἀρεστῶν τῶν χρόναι ἀναμμενῶν τῶν ἑλλήνων
 ἑλλήνων, ἀμα καὶ τῶν τῶν ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ὀρκων; ἐπὶ
 ἄλλο ἢ δίκαιον ἐρχόμενα, τῶν καὶ τῶν σωθῆναι, ἐπὶ γὰρ γε-
 γραμμένοι, εἰ τίνες τὰς πολιτείας τὰς παρὰ ἑκάστων οὕτως, ὅτι
 τοῖς ὀρκων τῶν εἰρήνης ἀμνηστῶν κατὰ τὴν
 ὀρκων, πολέμοις εἶναι πᾶσι τοῖς τῶν εἰρήνης ἀμνηστῶν
 ὅτι, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφῶν, ὅτι ἀρχαῖοι μὲν οἱ ἐν τῆ πελοποννή-

interim quiduis potius agant : sed censuram subire
 nunc, ut in posterum vos, hac in re dicto audientes
 habeat, vel ommissa contetione, dandi consilij locum his
 relinquunt, qui verius de iure pronunciant: ut videli-
 cet aut vltro sustineatis iniurias, & hoc ipsum iniu-
 riarum autori condonetis: aut maximi faciendam
 esse iustitiam statuatis, & abiecta deinceps omni cū-
 ctatione sic vestra utilitatis rationem habeatis, ut eo
 nomine possitis à nemine reprehedi. Si igitur ipsum
 fœdus, & iniurandum de communi pace datum cō-
 sideretur: perspicuè ceruitur, quinam sint qui iam il-
 lud violarint. Atque ego (ut magnis de rebus) com-
 pēdio vos docebo. Si quis vos roget, Athenienses, quā
 ob rem grauiissime indignaremini: respondebitis, o-
 pinor, omnes, si quis vos cogeret (si hoc tempore vi-
 uerent Pisistratida) & si quis vim faceret, ut eos in
 integrum restitueritis: vos correptis armis quiduis
 potius periculi subituros, quàm ut eos admitteretis;
 aut, si vobis id persuaderi pateremini, pro are emptis
 mancipiis seruitutem seruituros, & seruitutē eò gra-
 uiolem, quòd famulam nemo volens occidit: cum ty-
 rannide oppressos non modò indicta causa perimi
 videamus: sed eorum etiam vxores & liberos ad stu-
 pra contumeliosè rapi. Alexander autem contra iur-
 andum, in communi pace perscriptum, Philiadæ
 liberis, qui tyranni sunt, Messenam reducendis, nun-
 quid iustitiam rationem habuit: ac non potius suo ty-
 rannico more vsus, tum vos, tum pacificationem commu-
 nem pro nihilo duxit? Neque verò, si quis vobis eā
 necessitatē imponat, iniustissimis fere animis oport-
 tebit: Sin alibi viqueam iniurandum vobis datū vio-
 letur: boni consulendum erit, ommissa defensione for-
 ceteri: neque quum quidam hic vos incitent, ut fœdus
 seruetis, tanta licentia concedenda illis est, à quibus
 ira palàm violatum est. Hæc enim admitti nequaquā
 possunt: si ius exequi velitis. Nam illud etiam in fœ-
 dere est adscriptum, ut pro hoste habeatur is, qui ta-
 lia egerit, qualia studio sibi habet Alexander, ab om-
 nibus iis qui pace comprehenduntur: utque omnes
 & regnum eius & ipsum bello petat. Quare, si ea que
 conueniēte, seruare volumus, hostium numero ha-
 bebimus eum, qui tyrannos restituit. At verò dicent
 isti tyrannorum studiosi, Philiadæ liberos propterea
 quod Messeniis, antequam fœdus feriretur, impera-
 rint, restitutos ab Alexandro. Sed ridicula est illa ra-
 tio: quum Lesbij tyranni sint eiekti Antissa & Ere-
 so dānata ipsa gubernationis forma ut iniusta, qui
 ante fœdus & ipsi dominati sūt: Messenæ tolerandos
 esse cū vtrinq; sit eadē indignitas. Deinde & fœdus;
 statim ab initio Græcos liberos esse, suisque viuere
 legibus iubet. Quid igitur absurdus, quàm caput de
 libertate Græcorū, principē tenere locum in fœdere:
 & existimari, illū, qui eosdē seruitute opprimit, nihil
 cōmunib. pactis fecisse contrarium? Quare necessē
 habemus, Athenienses, si modò fidē seruabimus, & iu-
 stitiā colē, quòd nos isti vocāt, ut modò dicebā, cor-
 reptis armis, ascitisq; sociis qui volūt, fœdus fragis in-
 ferre bellū. An verò, cū putetis aliquādo ipsā occasio-
 nē valere, ac sine iustitia id quod expediat, cōficere:
 nūc postquā, & occasio, & ius, & utilitas vnā cōcurrūt
 aliud quoddam tempus expectabitis, tum vestra, tum
 reliquæ Græciæ libertatis vindicandæ? Iam ad aliud
 iuris caput venio: Scriptum est in fœdere, si quis res-
 publicas apud quosque receptas tum, cum in pacem
 iurarent, abrogauerint, eos ab omnibus iis ad quos
 pertineat pax, pro hostibus esse habendos. Agite ve-
 rò, considerate Athenienses, Achaos qui Peloponne-

Philadæ
 tyranni li-
 beri: nullo
 iure Messe-
 nam redu-
 citi.

Pellene
 seruitute
 oppressa.

sum incolunt liberas habuisse ciuitates. At Macedo nunc Pellenæorum republ. abrogauit, eiectis plurimis ciuibus, illorumque opes seruis tradidit, Charone palæstrita tyranno imposito, nos verò pacis eius participes sumus, quæ iubet, costalia qui fecerint, pro hostibus haberi. Quæ quum ita sint, vtrum communibus iussis parebimus, habituri eos pro hostibus: an verò aliquis ex eorum numero, qui Macedoni mercede conducti seruiunt, & in vestram perniciem locupletati sunt, tam erit improbus & perficta frontis, vt id fieri oportere neget? Nec enim horum quicquam eos preterit: sed tanta illorum insolentia est, vt exercitibus tyranni tanquam custodia muniti, vos & iusiurandum violatum seruare hortentur, quasi verò ille periurij etiam dominus sit: & vestras leges vos abrogare cogant, dum & sententiis iudicum damnatos absoluant: & alia eiusdem generis infinita quæ pugnant cum legibus, committere vos cogunt: nec id mirum est. Nam qui semetipfos in patriæ perniciem vendiderunt, hi fieri nequit, vt leges & iusiurandum curent: sed solis nominibus abutentes, fucum faciunt his, qui non vt iudices, sed fallendi temporis gratia duntaxat, concionibus intersunt: neque putant hæc tranquillitas, aliquando fore causam subita & magna tempestatis. Ego verò iubeo, quemadmodum initio dixi, parere his qui affirmant communia pacta seruari oportere. nisi forte illud putant, cum dicunt standum esse iureiurando, se nō hoc dicere nullā accipiendam esse iniuriam: & neminem animaduersurum opinantur, tyrannides pro democratiis constitui, & respublicas abrogari. Hoc verò cum primis est ridiculum. quum fœdus sit promulgatum, assessoribus, & aliis ad communem custodiam delectis, esse prouidendum, ne in vrribus ad quas pax attineat, cædes fiant, aut exilia contra leges illis vrribus vsitatas: neve pecuniæ publicentur, neve leges agrariæ ferantur, neve nouæ tabulæ fiât, aut serui ad pileum vocentur, nouarum rerum studio: isti tantū absunt, vt quicquam tale prohibeant, vt etiam adiutores sint. Qui an non iure optimo perimentur, cum tantas clades in vrbes inuehant, vt propter earum cladum magnitudinem, illis, qui tot numero sunt, imperatum sit, ne ad eas conuierent? Nunc aliud ostendam, quo solutum est fœdus: Scriptum est, exulibus non licere progressis ex aliqua vrbe fœderata, infestis armis vllam vrbe fœderatam aggredi: quod si fiat, eâ vrbe è qua profecti sint, fœdere excludendam. At Macedo tam expeditè armâ circumtulit, vt nunquam ea deposuerit: sed etiam nunc ea gerens, quantum potest omnia peruagetur: idque tanto nūc magis quam prius, vt edicto cum alios in alias vrbes, tum Pædotribam Sicyonem restituerit. Quare si communi fœderi parendum est, vt isti aiunt: cedere nostro excludentur vrbes, quæ talia peregerunt. Quod si vera occultanda sunt: nihil dicere necesse est, Macedonicas eas esse. Sin ministri Macedonis, aduersarij vestri iubere non desistunt, vt quæ cōmunibus pactis continentur, exequamini: pareamus eis, quoniam æqua dicunt: & quemadmodum iusiurandum iubet, excludamus illos fœdere: ac delibremus, quomodo tractandi sint ij, qui pro dominis sese gerunt, libidineque suam sequuntur, & perpetuò vel insidias struunt, vel agunt interdicta, pacemque communem derident. Quam enim ob causam isti negabunt ita esse faciendum? Num pactiōnem, quatenus ea reipublicæ nocet, ratam esse volunt: quatenus verò eidem salutaris est, sustulerunt? Nunquid hæc iurè

Pædotri-
ba contra
fœdus Si-
cyonem re-
stiturus.

ουσι, τὰ δὲ, πρῶτον, καὶ καταγελῶσι τῆς κοινῆς εἰρήνης, δεῖν γὰρ οὐ φήσουσιν οὗτοι δῖν ταῦθ' οὕτως ἔχειν; ἢ τὸ μὲν ὁμολογῆσαι τὴν τῆς πόλεως ἔσσαν, βεβαίαν ἀξιούσιν εἶναι, ἢ τὸ σῶσαι, οὐ συγχωροῦσιν; ἀεὶ γὰρ δοκεῖ δίκαια γίνεσθαι

Ασφ, ἐδημοκρατήεντο. τούτων ἢ ἐν πολλῇ νῦν κατ' ἀλέλυ-
κα τὴ πόλιν ὁ μακεδὼν, ἐμβαλὼν τὴ πολὺν ἴσως πλείους
τὰ δ' ἐκείνων, τοῖς οἰκέταις δὲ δῶκε χείρωνα ἢ τὴ παλαι-
στῆν. τυράνον ἐδικτέστηεν. ἡμεῖς ἢ τὴ εἰρήνης μετέχοντες, ἢ
πρῶτον τῆσιν, πολεμικῆς ἢ γὰρ τοῖς ταῦτα πρῶτον τῆσιν.
ἐκ δὴ τούτων, πότερον πειθαρχῆα τοῖς κοινῶς πρῶτον
μασι, πολεμῶσι αὐτοῖς χείρωνα, ἢ ἐδελυρδύσει αἱ πρῶτον
φάσκων, τούτων τῆν μισοφορέντων πρῶτον τῆ μακεδόνος,
τῆν κατ' ὑμῶν πεπλησθηκότων. ἢ γὰρ δὴ λέληθε γὰ αὐτοῖς
ἐδὲν τούτων ἀλλ' εἰς τῆθ' ὑβρεως ἠκουσιν, ὡς τε δορυφορέ-
μῶσι τοῖς τῆ τυράνου πρῶτον τῆσιν, ἐν μὲν τοῖς πρῶτον
βασίλειοις ὄρκοις ἐμμένειν ὑμῶν δευτεροῦντα, ὡς καὶ τῆς
ἐπιτορίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου. τοῖς ἢ ἰδίως ὑμεῖς
νόμοις ἀνακράσει λένε τοῖς μὲν κεκλειμένους ἐν τοῖς δι-
καστηρίοις, ἀφέντες ἔτερον ἢ παμπληθῆ τοιαῦτα βιαζόμε-
νοι πρῶτον τῆσιν. εἰκότως. τοῖς γὰρ πρῶτον τῆσιν εἰς
τὰ ἐναντία τοῖς τῆ πατρίδι συμφέρουσιν, ἐκ ἐν μὲν νό-
μων, οὐδ' ὄρκων τοῖς δὲ ὀνόμασιν αὐτῶν μόνον ἀποχρῶ-
μῶσι, πρῶτον τῆσιν ἀκούοντα τοῖς παρέργως ἐν ταῦτο, ἀλλ' οὐκ
ἐξεταστικῶς ἐκκλησιαστικῶς καὶ νομιστικῶς, τῆν πρῶτον
καὶ συχίαν, οὐκ ἔσεται ποτε αὐτῶν ταραχῆς ἀτόπου
μεγάλης. κελύει δ' ἔγωγε, κατὰ πρῶτον ἐν ἀρχῇ πρῶτον
πείθει τοῖς τοῖς φάσκουσι δῖν ἐν τοῖς κοινῶς ὁμο-
λογίαις ἐμμένειν εἰ μὴ ἐκείνο νομίζουσιν, ὅταν μὲν λέγω-
σιν ὡς ἐμμένειν τοῖς ὄρκοις, ἐ λέγειν αὐτοῖς τὸ μὴ δῖν ἀ-
δικεῖν, ἢ δῖνα δ' οἶον. ἢ αἰδῆσε δῖν, τυράντιδων ἀπὸ δῖ-
μοκρατῶν καὶ δικασμένων, καὶ τῆν πολλῶν κατὰ νόμον
νῶν. τὸ δὲ ἐστὶ κατὰ γὰρ ἀσφῶν. ἐστὶ γὰρ ἐν τῆ συνθήκῃ
ὅτι μελέειται τοῖς συνεδρῶντα καὶ τοῖς ἐπὶ τῆ κοινῆ φυ-
λακῆ τῆσιν, ὅπως ἐν τοῖς κοινῶν τῆσιν πόλεσι τῆς
εἰρήνης, μὴ γίνονται θάνατοι καὶ φυγαὶ πρῶτον τῆσιν
μῆνοις τοῖς πόλεσι νόμοις μὴ δὲ χρηματικῶν δημοσίων. μὴ
δὲ γῆς ἀνάστασις, μὴ δὲ χρεῶν ἀποκοπή, μὴ δὲ δούλων
ἀπελευθερώσεις, ὅτι νεώτεροισιν. οἱ ἢ, τοσούτου δῖνοι
τούτων ἢ καλύψῃ, ὡς τε καὶ συγκατασφῶν οἱ πῶς
οὐ πρῶτον τῆσιν ἀπολωλένα, οἱ τῆσιν ἀσφῶν συμφορῆς πα-
ρασφῶν ἐν τοῖς πόλεσιν, ἀσφῶν τὸ μέγεθος, αὐτοῖς
ποσούτοις οἰσι, μὴ πρῶτον τῆσιν ἐπὶ τῆσιν ἐπὶ δῖν ἔτερον δῖν
τὸ λευκὸς τῆσιν συνθήκῃ. ἐστὶ γὰρ ἰσχυροῦς, ἐν τῆν πό-
λεων τῆσιν κοινῶν τῆσιν εἰρήνης, μὴ ὄξειναι φυγάδας
ὁρμήσῃ τῆσιν, ἢ πρῶτον τῆσιν ὅτι πολέμου μὴ δῖν πό-
λεσι τῆσιν μετεχουσῶν τῆσιν εἰρήνης. εἰ ἢ μὴ ἐκαστοδῖν
τῆν πόλιν, ὄξει ἢ αὐτῶν ὁρμήσῃ οἰσι. οὐτῶ τῶν ῥαδῖως
τῶν ὄπλα ἔπῃνε, ὅ μακεδῶν, ὡς τε οὐδὲ κατὰ τῆσιν
ποτε, ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν ἔχων, πρῶτον τῆσιν δῖν
ταμ. τοσούτω ἢ νῦν μῶλλον ἢ πρῶτον τῆσιν, ὅσα ἐν πρῶτον
γῆσιν ἄλλοις τε ἔτερον τῆσιν, καὶ τῆν πρῶτον τῆσιν
κυῶνα κατὰ τῆσιν. καὶ οὐ, εἰ δῖν πείθει τοῖς κοινῶς ὁμο-
λογίαις, κατὰ πρῶτον οἰσι φασιν ἐκαστοδῖν ἢ μὴ εἰσιν αὐ-
ταμ αὐ πόλεις, αὐ ταῦτα δεῖν πρῶτον τῆσιν. εἰ μὲν οὐ δῖν
ὅτι πρῶτον τῆσιν οὐδὲν δῖν λέγειν. ὅτι εἰσιν αὐ μακε-
δονικῆ. εἰ ἢ οὐκ ἀνάσιν οἱ κατ' ὑμῶν τῶν μακεδῶν ὑπι-
ρέταμ, πρῶτον τῆσιν πρῶτον τῆσιν τὰ ἐν τοῖς κοινῶς ὁμο-
λογίαις πειθαρχῆα αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὰ δῖν λέγουσι καὶ
κατὰ πρῶτον κελύει ὁ ὄρκος. ἐκαστοδῖν αὐτοῖς φησῖν τε
βουλόσῃ μετὰ πῶς δῖν γῆσιν τοῖς δεσποτικῶς καὶ ἀ-
σελγῶς δεῖν μῶν, ὅ δῖν τέλοισι, τὰ μὲν, ὅτι βουλόσῃ
οἰσι, τὰ δῖν, πρῶτον τῆσιν, καὶ καταγελῶσι τῆς κοινῆς εἰρήνης, δεῖν γὰρ οὐ φήσουσιν οὗτοι δῖν ταῦθ' οὕτως ἔχειν; ἢ τὸ
μὲν ὁμολογῆσαι τὴν τῆς πόλεως ἔσσαν, βεβαίαν ἀξιούσιν εἶναι, ἢ τὸ σῶσαι, οὐ συγχωροῦσιν; ἀεὶ γὰρ δοκεῖ δίκαια
γίνεσθαι

